

РЕШЕНИЕ

№ 1356

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13610** по описа за **2019** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е касационна жалба на [фирма], [населено място] срещу Решение от 22.10.2019 г., постановено по НАХД № 13396/2019 година по описа на Софийски районен съд /СРС/ НО, 93 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 136/23.07.2019 година на началника на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДП-МВР, с което на касатора, на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

В жалбата си касатора твърди, че решението е неправилно, постановени при неправилното приложение на закона. Посочва се, че неправилен е извода, че именно дружеството е извършител на нарушението, както и че допуснатите процесуални нарушения са несъществени. Твърди нарушения на разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, която е императивна, тъй като органа не е посочил изчерпателно и точно разпоредбите на закона, от които извлича правото си да наложи наказание. Счита, че пътуващото лице, посочено в НП не е пресичало външна граница на държава членка на ЕС, за да му бъде необходима виза. Освен това посочва, че служителката на дружеството, в чието присъствие е посочено, че се съставя АУАН, няма как да е присъствала при съставянето, тъй като е с работно място в [населено място] и нито е

командирана, нито пък изпълнява трудовата си функция извън работното си място. Моли оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юк Я., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Посочва, че в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че превозачът е превозил до Р. България пътник без валиден документ, но не е посочен документа, както и правната норма, на основание на която се изисква.

Ответникът, ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДП-МВР, е представил писмени бележки, с които оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Излага съображения за това, че оспореното НП е съобразено с изискванията на закона.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и незаконосъобразност на оспореното решение.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото се установява, че при осъществяване на гранична проверка на влизащите в Р. България пътници, превозени с полет FB 410 от В. за С., за влизане в страната, на 31.05.2019 г., се явил гражданин на П. М. Е. J., [дата на раждане], който е бил без валиден документ за пътуване /паспорт/. Дружеството жалбоподател не е проверил и установил това, преди да извърши услугата по превозване на лицето, както и преди да издаде преводни документи – билет и бордна карта. При проверката, лицето е представило за гранична проверка сертификат за потвърждаване на самоличност, издаден от посолството на П. във В., А., валиден до 30.06.2019 г. за едно пътуване, за да може лицето да се завърне в Австралия. Лицето не е допуснато да влезе в страна, на основание чл. 8, ал.1 ЗЧРБ, като е изготвен отказ за влизане в страната с № 234/01.06.2019 г. Полетът FB 432 от П. за С. е извършван от дружеството касатор [фирма].

В отказа за влизане в страната № 234/01.06.2019 г. е посочено, че причината за това е, че лицето е без валиден документ за пътуване.

Изготвена е покана до изпълнителния директор на касатора за установеното от граничните власти, в която е описано установеното, като е поканен изпълнителния директор да са яви за съставяне на АУАН на основание на чл. 20 ЗЧРБ. Поканата е получена от Л. Д., на 02.08.2019 г.

На основание установеното и отразено в поканата, служител при ответника – командир на отделение ГКПП-Аерогара С., е съставил АУАН № 121/09.07.2019 г., в който е отразено, че дружеството е нарушило разпоредбите на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ, тъй като след като е бил длъжен да провери документите за пътуване, преди да извърши услугата по превозване на лицето М. Е. J., [дата на раждане], превозача го е превозил до Р. България без валиден паспорт, като е издал превозен документ – билет и бордна карта.

Посочено е, че АУАН е съставен в отсъствие на представител на нарушителя, като е връчен на представител на нарушителя – Л. Д. - деловодител, на 09.07.2019 г., който го е подписал с възражение. Актът е съставен в [населено място], на [улица]. В предоставения срок, възражения не са представени.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, упълномощен със Заповед № 4064з-793/19.07.2019 г. на директора на РД ГП-Аерогари „за началник“ на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДП-МВР, съставил НП № 136/23.07.2019 година. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно при извършване на гранична проверка на влизане в страната на пътници, пристигащи с полет FB 410 от В. за С., било установено, че след като е бил длъжен да провери документите за пътуване, преди да извърши услугата по превозване на лицето М. Е. Ј., [дата на раждане] , превозвача го е превозил до Р. България без валиден документ за пътуване, като е издал превозен документ – билет и бордна карта. С това си действие дружеството е нарушило разпоредбите на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Поради това, на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. НП е връчено на представител на нарушителя - Л. Д. – деловодител, на 02.08.2019 г. По делото е приложена Заповед № 8121з-485/28.08.2014 г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която са определени длъжностни лица от МВР да съставят за АУАН и да издават НП по ЗЧРБ. Сред оправомощените лица са полицейските органи от ГД Гранична полиция /за съставяне на АУАН/ и началниците на ГПУ в РДГП-ГДГП /за НП/.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан и актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 22.10.2019 г. по НАХД № 13396/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № № 136/23.07.2019 година на началника на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДП-МВР, с което на [фирма], на основание чл. 51 от ЗЧРБ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение от 22.10.2019 г. по НАХД № 13396/2019 г., с което СРС, 93-ти състав е потвърдил оспореното от наказаното дружество НП № № 136/23.07.2019 година, издадено от началника на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДП-МВР, с което на [фирма] е наложена санкция за нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с

материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган командир на отделение ГКПП-Аерогара С., надлежно упълномощен със заповед на министъра на вътрешните работи за съставяне на АУАН за административни нарушения по ЗЧРБ, а НП от зам.-началника, в качеството му „за началник“ на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДП-МВР, надлежно упълномощен за това със Заповед № 4064з-793/19.07.2019 г. на директора на РД ГП-Аерогари, в предвидената от закона писмена форма. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Освен това, съдът поддържа становище, че водещи до отмяна на акта са тези нарушения, които са съществени, а съществени са тези нарушения, които поставят под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай, или които ограничават или нарушават правото на защита на страните. При издаването на АУАН и съответно НП е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Не се установяват твърдяните от жалбоподателя нарушения на чл. 57 ЗАНН, тъй като акта съдържа всички предписани от закона реквизити, а нарушението е посочено в степен, че да бъде разбрано от нарушителя.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение правилно, по следните съображения:

Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало като за изясняване на фактичката обстановка по делото са събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в процеса.

Правилни също така са изводите на СРС, че санкционираното дружество е осъществило състава на вмененото му нарушение от обективна страна и правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност.

В чл. 20, ал.1, т.1 ЗЧРБ е посочено, че превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на

притежателя. А в чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ е предвидено, че чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима.

В случая, съдът намира за безспорно установено по делото, че с полет FB 410 от В. за С. е пътувала перуанска гражданка М. Е. J., [дата на раждане] , която не е притежавала валиден документ за пътуване. Безспорно е и че това не е установено от превозвача преди да извърши услугата по превоза и преди бъде издаден превозен документ – билет и бордна карта. Съдът намира за доказано, че перуанската гражданка е следвало да притежава валиден документ за пътуване, тъй като за него са били налице условията на чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Не са предвидени изключения, при които чужд гражданин може да влезе на територията на страната без редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване. Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т.3 ДР на ЗЧРБ, "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. Т.е., издаденият от посолството на П. в А. сертификат не попада в обхвата на понятието редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване. Освен това, в НП коректно е записано, че не е представен валиден документ за пътуване, тъй като именно това е законовото понятие и същото е дефинирано от закона. Не е необходимо допълнително поясняване на понятието в НП, тъй като законът е изяснил какво е съдържанието му.

Превозвачът е бил длъжен да извърши проверка на пътника дали притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, преди да издаде превозен документ – билет и бордна карта. Като не е осъществил тази проверка, [фирма] е допуснал нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция по реда на чл. 51 от ЗЧРБ в предвидения от закона минимален размер 2 000 лева. Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в нормата на чл.12 от ЗАНН.

Като е достигнал до тези изводи и е отговорил на възраженията на дружеството, СРС е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.10.2019 г. по НАХД № 13396/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.